

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: M. E. a další

Odpůrci: Refugee Applications Commissioner, Minister for Justice, Equality and Law Reform

Předběžné otázky

- 1) Je přemísťující členský stát podle nařízení Rady (ES) č. 343/2003⁽¹⁾ povinen posoudit, zda přijímající členský stát dodržuje článek 18 Listiny základních práv a svobod EU, směrnice Rady 2003/9/ES⁽²⁾, 2004/83/ES⁽³⁾ a 2005/85/ES⁽⁴⁾ a nařízení Rady (ES) č. 343/2003?
- 2) Pokud je odpověď kladná, a pokud se zjistí, že přijímající členský stát nedodržuje jedno nebo více z těchto ustanovení, je přemísťující členský stát povinen přijmout příslušnost k posouzení žádosti podle čl. 3 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 343/2003?

(1) Nařízení Rady (ES) č. 343/2003 ze dne 18. února 2003, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země v některém z členských států
Úř. věst. L 50, s. 1.

(2) Směrnice Rady 2003/9/ES ze dne 27. ledna 2003, kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl
Úř. věst. L 31, s. 18.

(3) Směrnice Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytované ochrany
Úř. věst. L 304, s. 2

(4) Směrnice Rady 2005/85/ES ze dne 1. prosince 2005 o minimálních normách pro řízení v členských státech o přiznávání a odnímání postavení uprchlíka
Úř. věst. L 326, s. 13

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 14. října 2010 — X NV v. Staatssecretaris van Financiën

(Věc C-498/10)

(2011/C 13/33)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: X NV

Další účastník řízení: Staatssecretaris van Financiën

Předběžné otázky

- 1) Má být článek 56 SFEU vykládán v tom smyslu, že k omezení volného pohybu služeb dochází v případě, že

příjemce služby, jež je poskytována poskytovatelem služby se sídlem v jiném členském státu, na základě právních předpisů členského státu, v němž je usazen příjemce služby a v němž je služba poskytována, je povinen, provést srážku daně z odměny dlužné za tyto služby, zatímco tato povinnost provést srážku nevzniká v případě, že je dotčen poskytovatel služeb, který je usazen v témže členském státě jako příjemce služby?

- 2a) Pokud odpověď na předcházející otázku zní v tom smyslu, že právní předpis, který stanoví zdanění příjemce služby, vede k omezení volného pohybu služeb, může být pak takové omezení odůvodněno nutností zajistit výběr a vymáhání daně od zahraničních společností, které se v Nizozemsku zdržují pouze krátce a lze je obtížně kontrolovat, což činí provádění daňové pravomoci vyhrazené Nizozemsku problematickým?
- 2b) Je v tomto případě relevantní skutečnost, že právní předpis byl později pro takové situace, jako je dotčená situace, změněn v tom smyslu, že se jednostranně upouští od výběru daně, neboť nebyl jednoduše a účinně proveditelný?

- 3) Jde o právní předpis, s přihlédnutím k možnostem, které nabízí zejména směrnice 76/308/EHS⁽¹⁾ pro vzájemnou pomoc při vymáhání daňových pohledávek, nad rámec toho, co je nezbytné?

- 4) Je pro zodpovězení předcházejících otázek relevantní skutečnost, zda lze provést zápočet daně dlužné z odměny v členském státě, v němž je usazen příjemce služby, s daní dlužnou z odměny v tomto jiném členském státě?

(1) Směrnice Rady ze dne 15. března 1976 o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z operací, které jsou součástí systému financování Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu, zemědělských dávek a cel (Úř. věst. L 73, s. 18; Zvl. vyd. 02/01, s. 44).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank van eerste aanleg te Brugge (Belgie) dne 19. října 2010 — Vlaamse Oliemaatschappij v. F.O.D. Financiën

(Věc C-499/10)

(2011/C 13/34)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank van eerste aanleg te Brugge

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Vlaamse Oliemaatschappij

Žalovaný: F.O.D. Financiën

Předběžné otázky

Mohou členské státy podle dřívějšího čl. 21 odst. 3 šesté směrnice 77/388/EHS⁽¹⁾, který je nyní obsažen v článku 205 směrnice 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty⁽²⁾, ve spojení s článkem 202 a čl. 157 odst. 1 písm. b) této směrnice stanovit, že majitel jiného, nežli celního skladu, bezpodmínečně společně a nerozdílně ručí za daně, které osoba povinná k dani — majitel zboží — dluží za dodání zboží za úplaty, i tehdy, pokud majitel skladu jedná v dobré víře nebo mu nelze přičítat zavinění nebo nedbalost (čl. 51a § 3 WBTW)?

⁽¹⁾ Šestá směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23).

⁽²⁾ Úř. věst. L 347, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Højesteret (Dánsko) dne 21. října 2010 — Partrederiet Sea Fighter v. Skatteministeriet

(Věc C-505/10)

(2011/C 13/35)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Højesteret

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Partrederiet Sea Fighter

Odpůrce: Skatteministeriet

Předběžné otázky

Je třeba článek 8 odst. 1 písm. c) směrnice Rady 92/81/EHS ze dne 19. října 1992⁽¹⁾ o harmonizaci struktury spotřebních daní z minerálních olejů vykládat v tom smyslu, že minerální oleje dodávané pro použití v rypadle, které je trvale připevněno k lodi, ale které vzhledem k tomu, že má svůj vlastní motor a nádrže na palivo, funguje nezávisle na pohonu motoru lodi, jsou za podmínek uvedených v projednávaném případě osvobozeny od daně?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 316, s. 12.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Firenze (Itálie) dne 25. října 2010 — Denise Bernardi, zastoupená matkou Katiou Mecacci v. Fabio Bernardi

(Věc C-507/10)

(2011/C 13/36)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale di Firenze

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Denise Bernardi, zastoupená matkou Katiou Mecacci

Žalovaný: Fabio Bernardi

Předběžné otázky

Musí být články 2, 3 a 8 rámcového rozhodnutí Rady 2001/220/SVV ze dne 15. března 2001 o postavení obětí v trestním řízení⁽¹⁾ vykládány v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je čl. 392 odst. 1a italského trestního soudního řádu v části, ve které nestanoví povinnost státního zástupce požádat o předběžné vyslechnutí nezletilé oběti před veřejným jednáním, a článek 394 trestního soudního řádu, který nestanoví možnost této nezletilé oběti odvolat se k soudu proti zamítavému rozhodnutí státního zástupce ohledně její žádosti o vyslechnutí přiměřeným způsobem mimo hlavní líčení?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 82, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nejvyšším soudem České republiky (Česká republika) dne 2. listopadu 2010 — Wolf Naturprodukte GmbH v. Sewar spol. s r. o.

(Věc C-514/10)

(2011/C 13/37)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Nejvyšší soud České republiky

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Wolf Naturprodukte GmbH

Žalovaná: Sewar spol. s r. o.

Předběžná otázka

Je třeba čl. 66 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 44/2001⁽¹⁾ ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (dále jen „nařízení Brusel I“), vykládat tak, že pro založení působnosti nařízení Brusel I je nezbytné, aby v době vydání rozhodnutí bylo toto nařízení platné jak ve státu, jehož soud rozhodnutí vydává, tak i státu, v němž účastník usiluje o uznání a výkon takového rozhodnutí?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 12, 16.1.2001, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 42.